

REDACTIUNEA,
Administratiunea si Tipografia
Brazov, piata mare nr. 30.
TELEFON Nr. 226.
Brevetele notrancaute nu se
primesc.
Manuscrisurile nu se restituie.
Iaserate
se primesc la Administratiunea
Brazov si la urmatoarele
BPOUNI de ANUNTURI:
In Viena la M. Dukas Nachf.,
Karl. Angenfeld & Emmerich Les-
ter, Heinrich Schalek, A. O-
pelt Nachf., Anton Oppelk.
In Suedpesta la A. V. Golber-
ger, Skarein Bernat, Indiu Le-
opold (VII) Erzsébet-körut.
Prețul inserțiilor: o serie
pe o coloană 10 bani
pe o publicare. Publicări
asi deas după tarifa si invo.
— RECLAME pe pagina
a serie 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXIII.

Telefon: Nr. 226.

GAZETA apare în fiecare zi

Abonamente pentru Anul-unic
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 4 cor. pe an
Pentru România și strălău.
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 fr. pe an.
Se prenumără la toate u-
ciile postale din țară și di-
afară și la d-nii colectorii.

Abonamentul pentru Brașov
Administratiunea, Piata mare
Brazov, nr. 30. etagi:
I. Pe un an 24 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul acasă: Pe un an 24
cor., pe șase luni 12 cor., pe
trei luni 6 cor. — Un exemplar
plăz 10 bani. — Atât abo-
namentele, cât și inserțiile
sunt a se plăz.

Nr. 11.

Brașov, Sâmbătă 16 (29) Ianuarie

1910.

Elemente rele de rassă. »Die Umschau« cea mai bună și cea mai răspândită revistă germană pentru popularizarea științelor, în numărul de anul nou făgăduiește un premiu de 500 cor. pentru cea mai bună rezolvire a problemei: »Ce costă pe stat relele elemente de rassă?« În aparență răspunsul e mult mai ușor decât în realitate, căci noțiunea elementelor rele în o rassă nu e tocmai ușor de definit. Binele și răul, normalul și anormalul sunt noțiuni, a căror graniță de despărțire cu anevoie se poate găsi, și nu știu cum s'ar putea face o socoteală, ce trebuie să scriem la rubrica elementelor rele de rassă, în bugetul unui stat. Căutare funcționar, fără simț de datorie, închizând ochii, când ar trebui să-i țină sgâiați, și a cărui dreaptă nu știe ce primește stânga, poate să coste pe-un stat milioane. Și dacă nu milioane, dar negreșit mai mult decât un pungaș de meserie, ca vai de el, prins cu ocaua mică tot la două luni și ținut la răcoare — pe câțiva gologani de cheltuielă. Când se va face statistica în »Umschau«, totuși hoții cei mici vor fi luați întâi în socoteală, pe când hoții cei mari își vor face înainte mendrele. Hoții cei mari sunt isteți. Ce nu fac și ce nu dreg, pe urmă până noi le-am fi rămas lor datori. Succesele lor ne zăpăcesc și uităm cu desăvârșire că cheltuielile strălucirii noi avem să le plătim. Ingrozitoare sume uneori. Hoții cei mici, din contră, n'au noroc și sunt chiar veseli dacă le purtăm grija. În pușcării, în institute corecționale, în spitale sau în balamuc. Costă de ajuns și grija aceasta, dar aci judecăm cu totul din alte puncte de vedere. Aceștia sunt bolnavi. De ce au trebuit să se nască ei? Și de ce trebuie să i tărâm veșnic cu noi, ca pe niște poveri de plumb? Ei sunt paraziții societății. O mulțime de energii se risipesc, ca medici, ca funcționari, ca păzitori, cu îngrijirea acestora, însă fără de-a putea scoate ceva din ei. Lucrăm cu mult mai mult pentru schilavii intelectuali și corporali, decât pentru creșterea bine organizată de elemente bune și sănătoase. În toate publicațiile despre îmbunătățirea rasselor omeniești se arată cu cifre sigure, ce sume enorme cheltuiește statul cu îngrijirea și separarea elementelor rele. Dacă societatea ce sume cheltuiește. Noi toți dăm, dăm și iarăși dăm, și totuși nu vedem nici un folos. Nu ne mai rămâne nimic pentru ce e bun, fiindcă toate puterile noastre se epuizează în susținerea a ce e stricat... (Fragment din studiul unui strein.)

Noi și guvernul.

I

Nici odată poate o restarnare de guvern vechi și o venire de guvern nou n'a fost așteptată cu sentimente atât de împărțite, din partea naționalităților, ca și succesiunea cea mai nouă: Hederváry după Wekerle. În era veche, liberală, nu era de ce să ne intereseze mult o schimbare de guvern, fiindcă acest act, de mare importanță în statele constituționale, la noi nu era decât o farză proastă inscenată pentru a mulcomi o opoziție de copii năraviți. Schimbare de principii și de regim nu însemna; nu era decât o schimbare de figuri, de mutre mai mult sau mai puțin simpatice. Era a doua — cam de scurtă durată pentru a putea fi numită eră, dar să nu pierdem vremea cu »homoiuzion« — cea națională-coaliționistă, iarăș nu era de ce să deștepte în noi nădejdi de mai bine, sau măcar să ne lase în nedumerire. Fraze mai umflate și mai papricate cu șovinism național, decât cele ce i-a ajutat pe eroii coaliționiști în șeana guvernului, n'am mai auzit dela nimeni până atunci. Ajunși la putere, știam bine că acești eroi de gură vor trebui să fie — consecvenți! Indoit de »consecvenți« în șovinismul lor îngâmfat față de naționalități, numai ca să câștige astfel iertare pentru toate păcatele de tradare, săvârșite la porunca Vienei Păcate, pe cari ei înainte știau că are să le pretindă »Împăratul«, și pe cari înainte știau că ei vor fi gata a le săvârși. Cu puțină psihologie ne era ușor să înțelegem situația noastră la venirea coaliției în fruntea țării, și să știm ce ne așteaptă. Cel care se ridică prin minciuni și slugărnice, cu cât mai plecat și mai conciliant e față de cei mai tari decât el, cu atât mai fudul și mai agresiv e față de cei mai slabi decât el! Coaliția, cu mulțimea ei de obscurități și nuliități, înălțată la putere într-un timp neaș-

teptat de scurt, trebuia să fie »consecventă« față de naționalități — căci mai slabă decât ea numai noi naționalitățile mai suntem în țeara aceasta milenară.

La începutul începuturilor, în suflitele unora dintre noi poate mai licărea câte-o nădejde. S-a vorbit doar atâta de votul universal, la introducerea căruia s'ar fi obligat coaliția și ni se amintea de atâtea-ori exemplul din Austria, unde la dorința și voința Suveranului s'a făcut cu destulă ușurință o largă reformă electorală. Ce puteau însă multă vreme să ne încălzească aceste vorbe și exemple, după ce în curând ni se dete ocazia a ne convinge, că faimoasa coaliție nu pentru introducerea sufragiului universal s'a încheiat, ci pentru — confiscarea sufragiului universal. Tot așa cum și desfacerea coaliției, ori ce s'a spus, în realitate n'a fost decât o apucătură de tactică, pentru a scăpa de obligamentul de-a introduce sufragiul universal. O apucătură la care s-au gândit născocitorii ei încă atunci când au încheiat pactul cu Regele, și pe care zilele trecute o recunosc un deputat popular în plină ședință parlamentară, zicând:

»Are dreptate Andrassy, când ne îndeamnă să fim cu băgare de seamă. Să v'aduceți aminte numai, atunci când coaliția primise guvernarea, aproape fără nimic, repet, aproape fără nimic, numai ca să scăpăm de așa numiții trabanți, cel mai puternic argument a fost teama de a nu ni-se pune în cărcă un sufragiu universal prin octoare, și astfel continuitatea de drept și constituția maghiară să fie odânc jignite!«

Dela un consorțiu ca și acesta, care a făgăduit o reformă numai ca ea să nu se facă — în adevăr ce puteam aștepta? Poate făgădueli ca și a lui Apponyi când a adus legea școlară, că e de lipsă a asigura hegemonia maghiară prin legi radicale,

fiindcă noi naționalitățile vom fi în-deajuns recompensate prin sufragiu universal... (Au fost atunci navi, cari s'au lăsat prinși și cu vorbe de acceasta).

După era liberală care lucra în mod viclean, pe ascuns și în tăcere, împotriva noastră, și după era coaliționistă care ne-a declarat război în gură mare, și se bătea în piept la toată ocazia — a zorit oare o nouă eră, a bătut oare pentru noi ceasul unor clipe mai libere și senine, a sosit oare o epocă nouă, deodată cu noul guvern? Intrebări deschise deocamdată!

E un semn bun însă că p-ste tot ne mai putem pune întrebările acestea!

Ședința de ieri a Camerei. (Prin expres). Președintele anunță că a sosit un protest dela casa magnaților în contra amestecului camerei în drepturile magnaților. Ballagi, Kmetty și alții strigă: »Ce fel de vorbe? Le-a venit glasul magnaților! Cine și-a mai bate capul cu ei!« Justh strigă: »Magnații n'au idee de constituție!« — Deputatul croat Bauer, expune punctul de vedere al partidului său. Croații vor conforma atitudinea lor intențiilor bune sau rele de care va fi condus noul guvern față de regatul croat. Pentru terminul anticonstituțional »regat« preșidentului dă avertisment lui Bauer.

M. Polit se alătură la moțiunea propusă de Dr. Mihali. Spune că naționalitățile totdeauna și-au iubit patria, cu toate că erau socotite de iobagi politici. Președintele îi dă avertisment. — Vászonyi, democrat, cere un sufragiu universal cinstit. Pentru toate guvernele reforma electorală n'a fost decât o frază de cortezie. Se alătură la moțiunea lui Kossuth. — În contra guvernului vorbește G. Nagy. Giesswein păstrează o atitudine rezervată.

Reforma electorală, după cum spune Hederváry în cel mai nou interviu, se va face în cel mai democratic spirit. Dreptul de vot va fi condiționat de alfabetism, dar nu se va cere cunoașterea scrisului și cetitului în limba maghiară. Față de naționalități guvernul va fi echitabil și va căuta să împlinească dorințele lor juste.

FOILETONUL »GAZ. TRANS.«

Maria C. Butureanu.

Scrisori din Șvițera.

— Orașul Lausanne. —

Lausanne e un mic oraș cu vr-o 68000 locuitori pe o întindere mică, care se înalță mai mult cătră cer — casele fiind cu 5—6—7 rânduri. E așezat pe trei coline între apele albastre a'e lacului Lemman și între șirul întunecat de munți, Jura. Silueta orașului e arătată prin catedrală și castelul vechiu, cari stăpânesc orașul din depărtare. Despre Catedrala de aici, Victor Hugo zice: »elle coiffe la ville comme d'une tiare.«

Aspectul orașului e minunat. Străzile strălucesc de curățenie, întreținute fiind cu multă grijă. Aceste străzi sunt strâmte și cam întortochiate, dar din loc în loc presintă niște vederi pitorești. Așa e strada Romaine — nume dat în onoarea unui rus bogat, care a donat un fond mare Universității diu Lausanne, unde urmează foarte mulți studenți ruși. Pe acceastă stradă sunt niște vile »admirabile«, așezate pe malul unei coaste înalte în fața

lacului. Deocamdată orice orizont e lăchis din pricina vililor, dar printre ele apar ochiului tablouri naturale, când pe o distanță mai mare, când pe una mai mică. Și atunci se vede în partea de sus cerul de un albastru plăcut cu vânturile stâncelor uriașe, mai jos poalele munților verzi, iarăși albastrul lacului, apoi grădinile ce par zugrăvite, și cari duc până la vile. După 2, 3 pași tabloul a dispărut și o vilă măreață și cochetă șterge impresia tabloului ce a trecut pe dinainte. Dar imediat e un alt tablou mai mare. În fața lui nu poți să nu te oprești și să admiri ceia ce natura în splendoarea ei îți oferă. Trebuind să-ți continui drumul, se întălnesc 5—6 vederi de acestea. Distanța dintre unele vederi e așa de mică încât tabloul e lung, lung și îngust — coasta fiind foarte înaltă.

Grădini și copaci se întălnesc la tot pasul, iarba formează un adevărat covor — atât e de aleasă și îngrijită. Șoselețele acoperite cu petricele de aceeași mărime nu deviază printre straturile de iarbă și ce flori. Trecătorii au mare grijă, mai ales că grădinarii se întălnesc des.

Terasele sunt inconjurare cu balustrade, peste care se întind plante agățătoare. Ziduri întregi sunt mascate de ver-

deață, ceia ce dă un aer vesel și o înălțare atrăgătoare.

Mahalale nu există și nicăiri nu se văd dărâmături, ruine... care să-ți strângă inima și să pierz gustul vieții. Casele fiind înalte, bogății stau jos, nevoiași locuiesc sus, unde sunt aceași pereți, acelaș acoperământ și același lumină.

Pe la periferia orașului sunt vile admirabile în stilul cunoscut, elvețian; dar de o varietate neînchipuită. Aceiași vilă are ferestre și balcoane de deosebite mărimi, culori și forme, care dau în totul un aspect minunat. În jurul unei vile nu se văd decât: flori, iarbă și cărările pe care, s'ar zice, că ru calcă nimeni. Unele vile au parcuri întinse. Printre frunzele copacilor se zăresc în depărtare castele și vile pe înălțimi ce opresc ochiul... Toate vilele au câte un nume scris pe frontispiciul lor ca: Bon accueil, Ma pensée, Beau site, Riant site, Beau-Nuance, Perseverance, Beau espoir...

Între Lausanne și lac, dar în continuare, se află portul Quichy, format mai tot din oteluri splendide. Cheiul e frumos și îngrijit ca și un salon. În fața lui, stau otelurile cu ornamentele lor aurite, cu porți enorme, în broderii de fier, cu parcurile proprii, în cari lumea elegantă mi-

șună admirând frumșetea, ce nici în vis nu se poate avea.

Aspectul lacului de pe acest cheiu e uimitor... Apa limpede azurie, oglindește munții de deosebite mărimi și culori, ce te smulg din lumea reală...

În fund peste lac se ridică muntele Deut du Midi acoperit vecinic de zăpadă. În fața lui stânci enorme de nuanțe deosebite; iar pe țărmlul apus munții verzi presărați cu orășele, sate și vile singuratic.

Munții și apa sub schimbările variate ale cerului pătat cu câțiva nori, iau aspecte de culori variate: albicioș, albastru închis, apoi mai palid și câte odată întunecat...

În timpul ernei apa liniștită ca o oglindă, resfrânge munții încărcăți de zăpadă.

Primăvara cerul limpede, munții de un verde plăcut și viu, lacul ca un opal enorm, îți pun în suflet așa o liniște... încât uiți că pe lume sunt nenorociți... oameni falși... și răutăcioși... că viața e grea... că societatea e rău organizată...

La apus de soare totul ia un nou aspect, care variază neîncetat; partea lacului dinspre Geneva, care e mai deschisă are nuanțe de un albastru ce merge în

Héderváry și croații. Mai mulți membri ai coaliției sârbo-croate s-au prezentat în fața primului ministru și i-au înaintat memorandumul coaliției cu propuneri concrete cum s'ar putea aplana mai ușor criza croată. Primul ministru a primit afabil pe delegați, și a făgăduit să studieze memorandumul. — Vechiul partid național din Croația caută a se apropia de coaliția sârbo-croată, ca împreună să restabilească situația normală în Croația.

Desmintire. Clubul naționalist desmente știrile ce dau ziarurile vieneze despre convorbirile d-lui Mihali cu Héderváry. Acele convorbiri, spune desmintirea, au fost ținute în terminii cei mai generali.

Discursul d-lui T. Mihali

rostit în ședința de Miercuri a Camerei.

— După note stenografice. —

Onorată cameră!

În numele partidului parlamentar al naționalităților am onoare să fac câteva declarații cu prilejul prezentării noului guvern. Mărturisesc sincer că m-a uimit peste măsură modul cum s-a discutat în cameră asupra acestei chestiuni de mare importanță, căci după cum îmi închipuam eu, azi, când guvernul se prezintă între împrejurări atât de grave, în rândul întâiu trebuie să ne ocupăm cu programul lui și nu cu chestiuni personale, ce privesc confesiunea lui religioasă și relațiile lui familiare și cele de altă natură. Nu voiesc să intru în meritul acestei chestiuni, căci nu e chemarea mea să apăr prestigiul guvernului, deoarece aparțin unui partid opozițional; ci voiesc numai să declar că atât ca fond, cât și ca formă, așteptăm o altă discuțiune și nu voi urma deci în privința asta pe cei cari au vorbit până acuma, ci voi intra de-a dreptul în meritul chestiunii, ce ne preocupă.

Din declarațiile ce le-au făcut atât în cameră cât și în presă guvernul demisionat și partizanii lui, mi-am format convingerea, că fostul guvern a atribuit importanță gravă crizei actuale faptului, că armonia dintre rege și națiune a încetat. Eu nu împărtășesc părerea asta. Centrul de gravitațiune al crizei îl găsim în chestiunea legiuirii votului universal, secret și egal. (Aprobări în centru). Între rege și între masele întinse ale popoarelor, sau dacă vă mai place, între națiunea apercpută în sens politic, — nu există nici o disonanță, nici o divergență de vederi. Se poate că au existat între guvernul demisionat și între parlament divergențe, dar după cât înțeleg eu, între rege și între popoarele sale, dimpotrivă, a domnit în chestiunea asta cea mai perfectă bună înțelegere și armonie. (Desaprobări în stânga).

E adevărat, că nu-mi fac părerea asta din un izvor nemijlocit, căci doar guvernul demisionat s-a îngrijit să abată pe toți dela treptele tronului, ca nu cumva regele

să facă experiențe nemijlocite în privința intențiilor sale și s-a îngrijit, ca să nu ceară informații dela reprezentanții majorității locuitorilor țării. Deci nu-mi pot face o părere din izvor nemijlocit, voi judeca însă situația la lumina chestiunii ce s-a pus aici în fața publicității.

Majestatea Sa, deja în 27 Mai 1906, în mesajul de tron, a declarat următoarele asupra votului universal, secret și egal (S'auzim! S'auzim! Citește):

»Din punctul de vedere al dezvoltării în spiritul vremilor de azi a vieții constituționale, problema de competență a guvernului va fi ca extinzând drepturile politice asupra tuturor straturilor societății, să aducă în reduta constituției întregul națiunii. În acest scop va elabora proiectele referitoare la practicarea votului universal, având în vedere atât ideile democratice din timpurile noastre cât și păstrarea caracterului național al statului ungar. Acestea sunt, stimați domni, magnați și deputați, chestiunile pentru cari guvernul a convenit să se angajeze în înțelesul, că ele sunt chestiuni ce trebuie rezolvite în rândul întâiu și necondiționat, chestiuni a căror rezolvire nu se poate nici zădărnici și nici întârzia prin sulevarea altor chestiuni. Și pentru acest angajament al guvernului și-a dat aprobarea și opinia publică a națiunii, cu prilejul alegerilor parlamentare de dăunăzi«.

Când Majestatea Sa regele s'a declarat în favorul votului universal atât de lămurit și de categoric și când sunt convins, că țara dorește realizarea votului universal, cred că pot să afirm cu temei că azi există o armonie deplină de vederi între regele și popoarele sale.

Că între parlament și guvernul demisionat nu există înțelegere, vina o poartă atât parlamentul, cât și fostul guvern însuși. Dar partidul naționalităților a declarat chiar la începutul acestei sesiuni, că parlamentul actual nu reprezintă voința țării și prin urmare nu este o reprezentanță adevărată a poporului. Pentru că trebuie să facem deosebire între cele două păreri. Una este părerea guvernului și a parlamentului, pe care s'a bazat și alta a popoarelor din țară și a națiunii politice.

(V. urm.)

În pauză. O discuție interesantă s'a născut în pauză (ședința de Miercuri) între părintele Dr. V. Lucaciu și profesorul universitar Kmetty, asistând și Apponyi.

Venise vorba despre chestia naționalităților. Glasul adânc și răsunător al părintelui se auzia clar până la tribuna ziaristilor:

»Rezolvarea chestiei de naționalitate, e mai iminentă și de o însemnătate cu mult mai mare decât chestiile cari sunt azi la ordinea zilei. Căci nu se vor putea face reforme sănătoase nici pe terenul economic, nici pe cel social, până nu vor avea

și naționalitățile drepturile politice, ce le compet«.

»Da, da — răspunse din gușe marele patriot maghiar Kmetty (tatăl său e și azi un șvab cinstit) — dar vezi că naționalitățile nu vor să știe nimic de statul unitar maghiar și prin urmare niciodată nu vor putea căpăta drepturi politice«.

»N-ai dreptate — îi replică părintele — căci uită-te numai la legea naționalităților lor și vei vedea, că acestea își au locul lor îndreptățit în statul maghiar și ne vom elupta și drepturile ce ne compet!«

Kmetty s'a dat înapoi speriat de gestul energic, care a însoțit aceste cuvinte. Iar Apponyi își clăti capul plin de »indignare patriotică« în fața acestor cuvinte de »trădător de patrie«. (»Lupta«)

Postă polițienească. Doi miniștri, cel de comerț și cel de interne, au făcut o strașnică alianță, pentru a isgoni din patrie pe cei mai primejdioși dușmani ai ei — »De la noi« revista d-lui Iorga și »Amerikansko Slovenske Novini«, ziarul slovac din Pittsburg. Asta ar fi începutul așa numitei »opere mari, pozitive«, preconizată de noul guvern al lui Héderváry. Deschidem subscripție publică pentru o statuie comună glorioșilor eroi și mântuitori ai patriei: domnul ministru de comerț și domnul ministru de interne.

Alegerile din Anglia. — La 3 ceasuri după miezul nopții se cunoștea următorul rezultat: au fost aleși unioniștii 221, liberalii 201, lucrătorii 34, naționaliștii 79. Ziarele unioniste propagă acum un compromis. Ideea este, ca primul ministru Asquith să nu se bizue în lucrători și în naționaliști, ci să facă o alianță cu unioniștii, în sensul ca conservatorii să conlucreze pentru reforma camerei lorzilor, iar mai târziu să se îngăduie de către liberali reforma tarifului. Reforma ce s'ar aduce camerei lorzilor ar fi aceasta: toată puterea, în materie financiară, să fie în mâna camerei comunelor, dar camera lorzilor să aibă dreptul de a supraveghea ca această putere să nu fie întrebuințată greșit de camera comunelor. Nu guvernul actual ar urma să facă acest compromis, ci un guvern neutru, compus din șefii tuturor partidelor, deci nici liberal, nici conservator. Acum e întrebarea, dacă Asquith va consimți la acest compromis, sub orice formă. Ziarele conservatoare însă propagă ideea, iar ziarul »Times« este pentru o conferință a tuturor partidelor și pentru o politică de compromis.

Concert, teatre și conferență în Reghin.

Toate aceste se petrec în scurtul restimp de o săptămână și — o zi, și — curios — numai prin români din afară de Reghinul cu o populație destul de modestă românească, care — fie zis între noi — totuși ar putea produce mai mult.

Concertul cu prima producțiune teatrală a fost la 16 Ianuarie c., amândouă sub conducerea zelosului învățător român din Iernotfaia, Alexandru Moldovan.

lucese de zăpada scipitoare — șiroaie argintii șerpindu-i de sus până jos.

Iar dacă această plimbare se face noaptea, la fle-care întorsătură a bărcii, diferitele culori ale farurilor de pe bord, se suprapun dând un aspect ce te face să te pierzi într-o lume ideală...

Pe cerul întunecat se desemnează conturul variat al munților negri... iar în fața lor focal luminilor pare și mai viu...

Farmecul acestor locuri nici pe ploaie nu lipsește. Lacul puțin agitat își aruncă valurile care se isbesc de mal producând un șgomot ușor ce încântă urechia. — Munții ascunși în ceață dau lacului înfățișarea unei mări nesfârșite.

Așa că cel care a privit odată lacul Léman nu cred să mai aibă dreptul să zică că în viață nu există mulțumiri...

Iată ce testament lăsă Rousseau celor care au fericirea să mai trăiască și în altă lume de cât cea în care se găsesc:

»Voiu zice celor cari sunt senzibili: duceți-vă la Vevey, vizitați lacul, examinați pozițiile plimbându-vă pe lac și spuneți dacă natura n'a făcut această frumoasă parte pentru o lălie, pentru o Clară și pentru un Saint-Preux, dar să nu-i căutați acolor«.

După o pauză mai lungă, în care intrase acest sat, făcând să ne temem, că s-a putrezit sămburele bun, sămănat acolo mai cęsti ani, ne bucurăm așa de mult, că-i vedem iar închegați în dragostea de ce e românesc, pentru că tocmai de asta suntem cam depărtați unii de p-aiici, poate Reghinul cu Iernotfaia — vecine — în frunte.

»Rusaliile« lui Alexandri, cam nepotrivit a'eașă, s-a jucat totuși destul de bine, socotind, că rolurile le purtau tot oameni cu mai puținică carte. Au plăcut însă mult mai ales două cântări de concert, bune și ca cuprins și ca executare. Și au plăcut frumoasele costume românești la bărbății și femeile din Iernotfaia, unde cine știe în care depărtat trecut vor fi îmbrăcat hainele noastre!..

Monologul comic »Achim filărul«, al cărui autor e d-l Aurel P. Bănuț, directorul societății pentru fond de teatru român, și-a aflat apoi un mult aplaudat interpret în măestrul zidar I Bogdan, una din cele mai bune puteri, cu care se poate lăuda d-l Inv. Moldovan, ca și cu Susana, soția d-lui I. Bogdan, bună și la cântat și la joc de scenă.

Laudă însă tuturor și ale căror nume mi-au scăpat din minte.

Dacă însă în 16 Ian. a lipsit jurul Reghinului — motivele înșiși le vor cunoaște — apoi au alergat cete-cete la producția a 2-a teatrală din 23 c. Aci au fost reprezentate prin preoți, învățători și alți fruntași comunele din jur: Fălfălu, Solovăstru, Cașva, Gurghiu, Hodac, Ibănești, Chincheș, Sânmihailu, Căcuciu, Beica, Habic, Iernotfaia, Petelea, Moșca, Milășel, Cosina și Uifalău, etc. cu toate că propaganda s-a putut face abia în 3 zile. Da, pentru că aveam să salutăm cu drag în mijlocul nostru pe agiul, entuziastul și inteligentul director al teatrului românesc, pe d-l Aurel P. Bănuț, pus în fruntea bravului comitet filial din Teaca al societății pentru fond de teatru român.

Și elanul nostru de însuflețire pentru arta românească a și fost susținut la înălțime până în sfârșit.

Nu-ți poți da seamă: a produs acest efect jocul scenic așa de perfect al d-lor Bănuț, Tr. Oprea și M... a, pe cum și al d-șoarelor Monăstirean și Biigan, în frunte cu d-șoara Zoe Vitez, ori doar ensemble-ul, ori dragostea către cultura românească, ce o vedeai așa de grandios manifestată, atât pe bină, cât și în sală, ori doar toate aceste împreună?!

Vorba vine: Un intelectual germân prezent și-a exprimat vădita sa bucurie pentru »frumoasa înaintare culturală a românilor«, de care se convinge tot mai mult...

Ne convingem și noi prin semnele cari se arată, și chiar din aceste sperăm un suflet mai sănătos românesc în tot jurul acesta uitat. Să mai spun, că piesa jucată »Nepotul răsfățat« de Kotzebue, schimbată cu alta de un fond mai românesc ar fi înălțat și mai sus inimile?

Ne trebuiește repertoriul teatral, care să răspundă inimii și nevoilor noastre, și apoi vom vedea, că minuni face chiar și prin diletanți, puși sub o îndrumare înțeleaptă și entusiastă, ca a d-lui director Bănuț!

Că e entuziastă, o știm toți, cari l-am văzut în anul mai de pe urmă cutreerând țara pentru a organiza lumea românească în jurul societății de teatru.

Că e înțeleaptă, ne-am convins și noi, cari am fost fericiiți a-i putea asculta în pauza nopții de 23 spre 24 Ianuar admirabila conferență »despre teatru«.

D-l Bănuț cu o dicțiune ireproșabilă românească și într-un stil viu ne-a învățat. Distrăgându-ne, cam 3 sferturi de ceas: cari sunt cerințele unui teatru bun, datorințele actorilor și în deosebi ale publicului, ca cultura și bunele moravuri să se răspândească pe calea scenei.

Tot în pauză d-l Dr. Eugen Bran, adv. în Teaca, spune câteva cuvinte bine simțite, talmăcind rostul acestor fel de excursii culturale, pentru al căror succes mult au ostent și protop. Aron cu adv. Dr. Vesca din Teaca, iar protopopul din Reghin accentuiază absoluta libertate de a ne mișca cu mult folos pe teren social, întâmpinând pe altele piedeci de tot felul. Jocul și voia bună s-a continuat aproape până la zi. Pe Duminecă în 30 Ian. apostolia se va continua la Toplița-română, — în munții din spre Moldova, — deschisă lumii mari prin noua cale ferată: Cucerdea—Reghin—Toplița—Brașov. Înainte cu Dzeu și prin noi înșine!

Eremitul.

tunecându-se cu cât se apropie de capătul în care munții se strâng îngostând orizontul... Ultimele raze ale soarelui ce dispăre, ating vârful stâncilor cari devin ca de aramă în fața lacului care e și el întunecat... Iar în depărtare munții acope riți de zăpadă devin roșietici...

În serile cu lună tabloul ce se oferă ochilor e și mai impunător. Satele și orașele se văd în toată claritatea lor. Luna domină munții, dându-se, după nori, cari rărindu-se de vânt, lasă să fie văzută și mai strălucitoare de cât e pe cerul senin...

În lac se reflectă luminile oțelurilor și ale cheiului pe o distanță mare, dând aparența unor fășii de lumină ce șerpuesc până în fund, — efectul fiind produs de tremurul neîncetat al undelor.

Pe cheiu se întâlnește o lume foarte deosebită. Se aud limbi necunoscute. Și se văd costume neobișnuite. Figuri, ce-ți atrag privirea... Greșeli de ale firei ce-ți umplu sufletul de jale... Dar cu toții în fața măreției naturii se uită pe sine și se pierd în aceste lumini, în aceste culori, în acest nesfârșit de frumos...

Copiii sburdalnici și fericii sar în toate părțile. Pe deasupra lacului și chiar în tărâm, se văd stoluri dese de păsărele care cute sub numele de mouettes.

Vapoarele se mișcă despiciând apa domol, lăsând dungi mari, albe, ce se pierd isbindu-se de pietrele dela mal... Bărci, luntri, corăbii alunecă în toate direcțiile... Părechi vesele se lasă legănate de mișcările abia simțite ale apărilor... Și din când în când câte un auto-canoț trece ca o săgeată printre ele...

O plimbare cu barca sau vaporul e tot ce poate fi mai fermecător... Pe dinaintea, ca pe o pânză de cinematograf trec: orașe, orașele, sate... castele, vile... castele încărcate cu vii depărtate prin ziduri, ce îmbracă toată coasta muntelui, din vârf până în mal — zidul fiind întăritura și despărțitura în același timp. Printre ziduri se vede șoseava albă și dreaptă ce însoțește coasta pe la jumătate. Pe sus trece trenul spre Chêbre o localitate încântătoare căreia-i se mai zice: »La Gorniche du lac Léman«, de unde se poate vedea lacul în cea mai mare a lui întindere.

Pe șosea, într-o înțeață amezătoare trec: automobile, velocipede, trăsură, breackuri... Se văd și pietoni nenumărați. În partea dinspre Est e vederea localității Montreux chiar pe mal, stațiune climaterică de iarnă. Mai sus, pe munte, se zărește renumitul otel Cauz... În vale e castelul Chillon... Iar în fund de tot munții stră-

Petrecerea din Țințari.

Sâmbătă, a doua zi de Crăciun, a avut loc frumoasa și mult reușită petrecere în frunza comună Țințari, dată de intelectuali comunei.

Frumosul și bine întocmitul program a început după oarele 8, dar încă de pe la oarele 7 sala birtului comunal era ticănită de public.

Corul mixt al clasei culte din loc, sub conducerea harnicului învățător Leonte Taus, ca primul punct, a delectat publicul cu »Hora Severinului« de G. Dima. Coriștii au fost viu aplaudați. Ca al doilea punct, după o scurtă pauză a urmat dialogul comic »Țiganul în căruță« predat cu multă iscusință de Leonte Taus sen. și Emil Taus. Au fost sgomotos aplaudați. În frul programului a urmat frumoasă cântare: »Pax Vobiscum« de * * * executată cu destulă acuratețe de un cvartet. Studentul Ioan Gavrilescu într-un frumos costum național la punctul al 4-lea a declamat cu multă dibicie poezia »O scrisoare dela Muselim Selo« de G. Coșbuc. (Furtunos aplaudat). Ca punct al 5-lea au urmat două frumoase cântări bine executate de corul mixt: »Mori măndro« de G. Dima și »Floricea de sub cetate« de R. Ardelean. Ambele cântări au fost repetate la insistența neîntrereturilor aplause. A urmat piesa teatrală comică »Țiganul cătană« de I. Suciu. Rolul țiganului cătană a fost predat cu multă iscusință de învățătorul Leonte Taus din loc, prin ceea ce a produs mult haz și hohote nesfârșite. Tot așa de bine a jucat în piesa aceasta și d-na Păltineanu, predând pe mama țiganului cătană. Alți diletanți în piesa aceasta au fost d-nii Ir. Socaciu și Emil Taus, cari asemenea s'au achitat pe deplin de rolurile avute.

Melodioasa colindă »Trei păstori« de G. Dima, a fost executată de corul mixt cu mult simț de religiozitate.

Ca ultimul punct din program a urmat piesa teatrală într-un act »Vacanții« de M. Baiulescu. Diletanții: D-nele Taus, Păltineanu și Danciu, d-soara V. Gavrilescu, d-nii Leonte Taus, Ir. Socaciu inv., Ioan Gavrilescu stud., Grigorie Păltineanu stud., și Ioan Gârnetiu stud. com. Piesa a plăcut foarte mult. Diletanții s'au achitat pe deplin de rolurile lor, ceea ce dovedește că piesa a fost bine aleasă, bine studiată și bine predată.

Sufletul acestei petreceri a fost înălțat de L. Taus, căruia numai laudă i se poate aduce pentru munca serioasă depusă la aranjarea acestei bine reușite petreceri.

După reprezentare s'a jucat »Călușorul« și »Bătuta« de un grup de flăcăi sub conducerea d-lui I. Micu, învățător, un flu tot al comunei Țințari.

La oarele 11 și jumătate s'a început dansul, care a decurs cu multă voie bună până către oarele 5 dimineața.

Între oaspeții de frunte, cari au luat parte la petrecere a fost și deputatul nostru Dr. Șerban de Voila și alți mulți oaspeți din jurul Făgărașului.

Cacoveanul.

STIRI.

— 15 Ianuarie v.

Garmen Sylva într-o carte italiană. Am avut altădată prilejul să vorbim despre Danelli, atunci când a dat la lumină volumul său »Fronde Sparte«, în care vrăz rezume — ca să zicem așa — întreaga activitate de treizeci de ani de muncă literară și ca dascăl. Acum ne trimite din Livorno, unde s-a retras să petreacă liniște retragerea sa, un mic volum, care-i ca o iconografie a celor mai de frunte oameni de orice neam, și din orice vreme. În puține trăsături, cu o sentință, un vers adesea împrumutat dela vreun mare scriitor, Danelli reușește să ne zăvălească chipurile celor mai mari genii, celor mai deosebite personaje ale istoriei, celor mai voită să ni-i înfățișeze în acest volum al său.

O scriitoare de frunte cum este Carmen Sylva și un spirit înălțat ca acela al abatei de România nu putea să nu aibă un loc vrednic de ea într-o tovarășie atât de aleasă.

Eată cum schițează Danelli profilul delicat al C. Sylvei: »La bonta piu che il madama — La fece illustre — piu che la leggria e lo scetro — Sua gloria la penna.

Și apoi, printr-o parafrază a unui vers din Virgil, adăogă: »Si canimus Sylva, Sylva este laude digna.

Se știe că unul din cei mai eleganți traducători ai cântecelor românești, e Toci, Livurnez, și Danelli, vorbind de lucrările acestui însemnat concetățean al său, găsește prilej să vorbească foarte măgulitor de poporul românesc, pentru care în mai multe locuri ale acestei scrieri, el arată cea mai vie simpatie.

Locale. Duminecă, în sala cea mare dela liceu reuniunea femeilor române a împărțit haine și prăjitură elevelor sărace din școala primară. D-na presidentă Maria Baiulescu s-a adresat către copile cu vorbe pline de dragoste, îndemnându-le la recunoștință prin fapte bune, iar d-l director I. Darius a mulțumit reuniunii în cuvinte bine potrivite. A cântat corul fetițelor din internat, sub dirigența d-lui inv. N. Stoicovici. La împărțire au ajutat doamnelor Sidonia Petrovici și Catinca Bărsanu. Lume din oraș a fost puțină, și e păcat. Scenele acestea de caritate inspiră sentimente gingașe.

— D-l Mateiu Voileanu, asesor conzistorial a sosit Marți în orașul nostru. În săptămâna aceasta va ospita ca comisar conzistorial la școlile noastre medii, iar Duminecă 17/30 Ian. va presida *sinodul extraorinar* ce se va ține la biserica Sfântului Nicolae și care se va ocupa cu salarizarea preoților.

— Cometa 1910 A, observată până acum în toată Europa, s-a zărit aseară și la Brașov, îndată după oarele 5 spre seară. Cometa se putea vedea fără ochian. Se ivește la nord, înspre Râșnov, și e foarte frumoasă. — În Italia cometa a deșteptat teamă de noi cutremururi. Inundațiile catastrofale din Franța și furtunile din toată Europa sunt aduse în legătură cu apariția cometei.

— În institutelor de binefacere, înființate de orașul Budapesta, din incidentul serbării anului al 25-lea de șef, comandant la horvezime al arhiducelui Iosif, sunt de ocupat, fără considerare la locul de aparținere, din locurile fundamentale, următoarele: în asilul, numit asilul Iosif, pentru copii orfani, 2 locuri, în asilul Elisaveta pentru fetițele orfane un loc. Condițiunile de primire mai detaliat se pot citi până la 20 Ianuarie 1910, în fiecare zi dela 8—12 oare, în despărțământul militar al magistratului Brașov. *Magistratul orașenesc.*

Iarși aventurierii români. Poliția din Budapesta a arestat pe »turisti« Jean Stănescu și Coriolan Ionescu, cunoscuți și prin Brașov, ca niște îndrăznești globetrotter, cari în 6 ani de zile, voiau să încunjure, pe jos, pământul, fără parale. Poliția i-a prins că sunt agenți ai societăților apusene, pentru esport de carne vie.

Din revistele străine. Noua operă a lui Leoncavallo, »Maja« s-a reprezentat pe scena teatrului Constanzi din Roma, în prezența suveranilor Italiei. Deși orchestra era condusă de însuși Mascagni — fostul adversar înverșunat al lui Leoncavallo. — opera nu putu fi salvată de o dezastruoasă cădere.

— În anul 1913 se împlinesc 600 de ani dela moartea lui Giovanni Boccaccio marele poet italian. Cu această ocaziune vor avea loc mari serbări în amintirea lui, la Certaldo, locul lui de naștere. Societatea istorică din Waldelsa acordă un premiu de 1200 lire pentru o nouă biografie completă a lui Boccaccio.

— Scriitorul german Paul Heyse împlinește în luna Martie vârsta de 80 ani în onoarea jubilarului — care se află încă în plină activitate — se vor da serbări literare în cercurile publicistice germane.

— Paul Bourget ar fi afirmat — spune ziarul »Paris Journal«, — că nu va mai scrie opere de teatru, deși e mulțumit cu succesul »Barricadei«. Acum marele scriitor lucrează la un nou roman: »Demonul păcatului.«

Procesul țărănilor români din Arad. Acum doi ani a avut loc lângă Arad o încăierare între țărani români și jandarmi. Au fost arestați atunci 40 țărani. Eri s'a început procesul acestor țărani, care va dura probabil câteva zile. Acuzații negăcă au atacat ei pe jandarmi.

Scriitorii pentru libertatea popoarelor. »Neue Fr. Presse« publică azi un protest al scriitorilor și oamenilor de știință im. potrii anexării Finlandei de către Rusia.

Urcarea prețurilor glicerinei. Un corespondent din Londra al ziarului »The Financial News« semnalează creșterea progresivă ce se observă în prețurile glicerinei. Într-o săptămână ziarul articolel s-a scumpit cu 5 livre sterline la tonă și prețul de astăzi este îndoit ca cel de acum un an.

Cauza principală a scumpirii rezezi sunt comenzile mari primite dela societățile ce fabrică dinamită, care articolel, după cum se știe, are ca bază glicerina. De altfel prețurile explosivelor au mers în urcare paralelă cu prețurile glicerinei. Întrebuințarea dinamitei își află din ce în ce mai mare rost prin dezvoltarea considerabilă ce ia industria minieră mai în toate țările.

Baile statului român, au fost cercetate astfel în anul 1909: Govora a fost vizitată de 4167 persoane, s-au încasat 168,760 lei și s-au cheltuit 198,438. Călimănești-Căciulata 2052 vizitatori, s-au încasat lei 81,883 și s-au cheltuit 185,572. Lacul-Sărat: 1014 vizitatori, s-au încasat lei 68,848 și s-au cheltuit 117,627.

Un tunel sub-marin între Copenhaga și coasta suedeză. Cetim în »The Financial News« că inginerul suedez Quistgaard a înmănat membrilor parlamentului din Stockholm proiectul pentru construirea unui tunel sub-marin, care să lege Copenhaga cu coasta suedeză. Tunelul s'ar folosi de linia ferată ce pleacă dela gara centrală din Copenhaga și părăsind coastă daneză, trece în viaduct, pe insula Amagea Tunelul ar porni din extremitatea sudică a acestei insule și s'ar îndrepta, mai întâi, către insula Saltholm, apoi s'ar înfunda în strămoarea Sund și ar atinge coasta suedeză la Schonen, aproape de Malmoe. Adâncimea mării pe drumul tunelului este numai 14 m. Lungimea totală a liniei ar fi 36 km. Executarea lucrării pare să nu fie anevoioasă și va fi de mare folos comercial.

Scene din parlament. Eri pe când deputații părăseau camera, s'a întâmplat un scandal. Ministrul agriculturii, contele Sereny care stătea de vorbă cu un deputat, s'a așezat pe scaunul de alături în sală. Iusthiții au început a sbiera. — »Școală de acolo! D-ta nu ești deputat! D-ta ești un servitor al împăratului! Sereny s'a ridicat zâmbind, și a schimbat scaunul pe care ședea, cu jețul ministerial.

Româncela la școala de moșit din Sibiu. La școala de moșit din Sibiu, care în anul 1909 și-a serbat jubileul de o sută de ani dela înființare, s'a ținut examenul în 22 l. c. Dintre 46 eleve, care au depus cu succes examenul, majoritatea au format o româncelă (27) urmează apoi germanele (12) și 7 unguroaice. Din această școală au ieșit, dela înființarea ei, cu totul 2401 absolvenți.

Pentru pomaturi. Planul întreprins de ministerul agriculturii din România cu atâta succes în anul trecut, pentru altoirea prunelor de pe livezile particularilor, va fi continuat cu aceeași râvnă și în anul acesta. În acest scop direcția agriculturii a dat instrucțiunile necesare șefilor de regiuni și de pepinerie.

Inundațiile din Franța. Guvernul a primit știri din țară, după cari situația se arată foarte gravă. Trenurile din regiunile de sud, sosesc cu mari întârzieri. Podul Alma este în primejdie, circulația a fost interzisă. Instalația de telegrafie fără fir de pe turnul Eiffel nu poate funcționa din pricina ploilor. Directorul turnului spune, că monumentul nu-i în pericol și nu va fi nici chiar dacă apartamentele subterane vor fi blocate de apă. Personalul turnului și-a părăsit posturile totuși. Pivnițele ambasadei germane sunt pline de apă. Caloriferelor s-au stricat. Documentele au fost mutate în etajul de sus, ca măsură de prevedere. Pe stradă apa s'a ridicat la o jumătate de metru. După amiază apele Seinei erau cu 8 metri peste starea normală. La oarele 7 dimineața un fulger lumină cerul înourat și la bubuitul unui tunet puternic, ploaia se porni din nou. Stația de la arsenal a liniei metropolitane e complet inundată.

Procesul Borowska. Eri au fost ascultați ultimii martori în procesul d-nei Borowska. Apărătorul acuzației a supus curții o scrisoare de amenințare primită din partea partidului »de luptă« al Poloniei, în care se spune că, după procesul avocatului va fi ucis. Apărătorul a depus scrisoarea la poliție cerând apărare. În urmă avocatul a cerut ca procesul să fie amânat pentru 2 zile, de oarece clienta sa e foarte ostenită. D-na Borowska, însă s'a opus la această cerere strigând: »Nu; vreau să mă condamne!«

Goană contra ofițerilor maghiari. Corespondentul din Bistrița al lui »B. L.« scrie: »Rea impresie a produs aici nu numai în cercurile militare ci și în cele civile ordinul colonelului Ștefan Pilar, care a început o goană formată contra ofițerilor maghiari. Prin ordinul său de Marți adică, Pilar a interzis ofițerilor maghiari

să mai vorbească ungurește în decursul prânzului. Ofițerii maghiari formează 70% din ofițeria de aici. Pilar e croat și e numai de astă-toamnă în Bistrița.«

Invitare, la reprezentarea teatrală ce o vor da elevii școlii române în 30 Ianuarie n. în sala școlii confesionale din Sebeșul-mare (com. Cluj). Inceputul la oarele 7 seara. Prețul de intrare: Loc I, 40 fil.; loc II, 20 fil.; loc III, 10 fil. Din venitul curat se vor cumpăra cărți pentru biblioteca parochială.

Programul: 1. »Despre sărbătorile băbești« trilog de M. Drăgan. 2. »Despre școală« trilog de M. Drăgan. 3. »Despre buna înțelegere« trilog de M. Drăgan. 4. »Despre beție« trilog de M. Drăgan. 5. »Dușmănoasa« piesă teatrală într-un act de M. Drăgan. Urmează dans. (Am dori ca cineva să ne dea seamă despre aceste triloguri, ce par a fi nouă de tot și, după titule, foarte nimerite bucăți pentru popor! — Red.)

Pentru masa studenților români din Brașov au intrat:

Pe lista de colectă nr. 182. (Colectant: Gheorghe Muntean cl. IV gimn.) din Poiana Sărată următorii: Gh. Gh. Oltean, I. Gh. Oltean, paroh, Constantin Matei, Vasile Minisca și Gh. Muntean câte 1 cor.; Ioan Vleji, Gheorghe Lazar, Petru C. Ciuria, Gheorghe Potulescu și Gheorghe Micu câte 60 fil.; Nicolai Miculescu 50 fil.; Ana Lazar Cotigă 20 fil. Suma 8 coroane 70 fileri.

Pe lista de colectă nr. 187. (Colectant: Ioan Branga, stud. cl. II com.) din Orăștie următorii: Ioan Brauga, învățător 4 cor.; Ioan Lăpădatu, dir. de bancă 2 cor.; Dr. Aurel Vlad, deputat dietal 20 cor.; Dr. Silviu Moldovan, avocat 5 cor. Suma 31 cor.

Primească generoșii donatori sincerile noastre mulțămite. — *Direcțiunea școlilor medii gr. or. rom. din Brașov.*

Apollo Biscop. Sâmbătă și Duminecă: Șampioni moderni. Cu trenul pe Mont-Blanc. O insulă pitorească lângă Neapole (vederi). Pățanie neplăcută. Ginerile în corn de capră. Unul care vrea să știe toate (umor). Taina mamei. Povestea unui inginer din America. Călăuzul curajos (drame.)

ULTIME ȘTIRI.

Budapesta, 28 Ian. — Croații au dese întâlniri cu Héderváry și nădejdiile lor să înmulțesc în mod considerabil. Astăzi a fost în vizită la primul ministru profesorul de universitate din Zagreb, Eggersdorfer. Vizita e adusă în legătură cu numirea de ban.

Budapesta, 28 Ian. — În ședința de eri presidentul a suprimat cuvântul lui George Nagy, fiindcă repetase de trei ori fraza: »ministri aceștia sunt slugile Burgului«. Când presidentul a dat avertisment lui Bauer, toți croații au părăsit ostentativ sala.

Paris, 28 Ianuarie. Ministerul lucrărilor publice al Italiei, Rudini, a exprimat condolențele Italiei, lui Millerand, pentru nenorocirea de care a fost lovit Franța.

Bibliografie.

Bucolicile și Georgicele lui Versi traduse de cunoscutul și apreciatul scriitor și profesor pensionar M. Străjanu. București I. V. Socecu. Se pot procura prin librăria A. Mureșianu. Prețul cor. 2.60 plus 10 fil. porto.

Traducerea e făcută de un bărbat competent, din cuvint în cuvint și e însoțită de analiza tuturor cuvintelor cuprinse în textul latin. Elevii gimnasiali cari au fost nevoiți până acuma a utiliza traduceri streme, de sigur se vor bucura de această carte.

M. Străjanu: »Nerina«, un episod din viața poetului Leopardi (năvelă după Paul Heyse). Prețul 30 b., plus 5 b. porto.

M. Străjanu: »Legătura între filozofie« și științele experimentale. I. Întrelesul filozofiei. II. Problema puterii de viață ca hotar între filozofie și știință. — Prețul 50 bani, plus 10 bani porto.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Râm.

Redactor respons.: Dr. Sever Dan.

